

omtalte, at Landstinget havde vedtaget en hel Række Ændringer. Naar man læser disse igennem, ser man, at de allerfleste i Virkeligheden er ganske ubetydelige, næsten kun redaktionelle. Der er derfor ikke Grund til at opholde sig derover, tværtimod synes jeg, at naar Landstinget har vedtaget Lovforslaget med alle Stemmer mod 2, viser dette, at der har været meget lidt at rette ved det. Der er en enkelt af de af Landstinget vedtagne Ændringer, som jeg ikke finder er saa heldig. Det er den Ændring, som Landstinget foreslog til § 31, og som blev tiltraadt af Handelsministeren. Den lyder saaledes: „I Selskaber, hvis Navn indeholder en dansk Steds- eller Nationalitetsbetegnelse, skal samtlige Bestyrelsesmedlemmer opfylde disse Betingelser“. Dette vil vel med andre Ord sige, at i Selskaber, som har en dansk Betegnelse i deres Navn, skal samtlige Bestyrelsesmedlemmer være Danske. Dette tror jeg, som sagt, er en noget uheldig Bestemmelse, idet der findes en Række Aktieselskaber, blandt hvis Aktionærer der f. Eks. er Svenskere og Nordmænd, og i hvis Bestyrelse der ogsaa sidder saadanne. Der har i det hele taget i de senere Aar været en ganske overordentlig betydelig økonomisk Samvirken mellem de skandinaviske Lande, og naar nu et Selskab gennem flere Aar har haft et Navn med en dansk Stedsbetegnelse i — jeg tænker mig f. Eks., at Selskabet hedder „Dansk Aktieselskab“ for det eller det —, og det saa træder i Forbindelse med andre skandinaviske Aktieselskaber eller faar Kapital fra andre skandinaviske Lande, saa er det dog en noget urimelig Fordring, at Selskabet skal skifte Navn, saafremt nogle af Aktionærerne fra de andre skandinaviske Lande træder ind i Bestyrelsen. Jeg synes tværtimod, at man skulde bidrage saa meget som muligt til Fremme af det skandinaviske Samarbejde, og vilde derfor finde det heldigt, at denne Bestemmelse i hvert Fald ikke skulde gælde, hvis det var norske og svenske Interesser, der var repræsenterede i Selskabet. Paa andre Omraader indrømmer vi jo Nordmænd og Svenskere en Særstilling, saaledes at Lovgivningens Bestemmelser ikke er saa strenge for dem som for andre Udlændinge — det gælder f. Eks. ved Indfødsrets Meddelelse.

Det foreliggende Lovforslag har, som nævnt, været saa grundigt og indgaaende behandlet gennem en lang Række Aar, at jeg ikke finder Anledning til yderligere at komme ind paa Enkelthederne. Jeg tror

ikke, at denne Lov vil gøre saa overordentlig megen Gavn. Lovforslaget er i Tidens Løb blevet reduceret saa meget, at nogle af de Bestemmelser, som maaske mest kunde værne mod Svindel i Aktieselskaber, er gaaet ud. Paa den anden Side vil det selvfølgelig være af nogen Betydning, at der for Aktieselskabers Stiftelse, hele deres Drift o. s. v. findes Regler, som kan bidrage til, at alt gaar rigtigt til. Derfor kan jeg udmærket godt anbefale Lovforslaget. I øvrigt vil jeg henvise til, at der i Motiverne staar, at skønt man ikke har haft nogen Lov om Aktieselskaber, har der efterhaanden udviklet sig en vis Coutume, og de Misbrug, der har været, er lidt efter lidt forsvundet. Derfor kan det selvfølgelig alligevel være i højeste Grad rigtigt at faa ganske bestemte Lovregler at holde sig til, og jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget ikke alene til Fremme, men ogsaa til hurtig Fremme i denne Rigsdagssamling. Jeg synes aldeles ikke, at der er nogen Grund til, naar man er stemt for Lovforslaget, at udsætte dets Behandling til den kommende Rigsdagssamling.

Føss: Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) henlede det høje Tings Opmærksomhed paa den samfundsmæssige Betydning, som Aktieselskaberne har, og opfordrede Tinget til at se med Velvillie paa denne Form af Erhvervsvirksomheden. Jeg kan ganske slutte mig til denne Betragtning. Ved Behandlingen af Spørgsmaalet om en Aktielovgivning er man i den offentlige Debat alt for tilbøjelig til derved kun at tænke paa de forholdsvis faa Aktieselskaber, hvis Aktier er Genstand for almindelig Omsætning, og lade sin Opfattelse paavirke af de Bekymringer, man nærer, for, at Publikum ved at erhverve Aktier skal blive narret eller forfordelt. Om denne Opfattelse endnu gælder den Dag i Dag, efter at under Krigen saare mange Mennesker, som hellere burde have holdt Fingrene for sig selv, har givet sig til at købe og handle med Aktier, ved jeg ikke. Der er i alt Fald utvivlsomt et meget stort Antal Mennesker, som har kastet sig ud i Handelen med Aktier og mener at have Ret dertil. Men hvad man nu end kan mene om disse om end maaske ret store, saa dog faa Aktieselskaber, maa det ikke heroverfor glemmes, i hvilken Grad Aktieselskabsformen er en Nødvendighed for store Dele af vort Næringsliv. Jeg behøver ikke at henvise til Skibsfarten — der findes vel neppe nogen større Rederivirksomhed, der ikke er formet som Aktieselskab —,